

1. Slovíčka zmatená
nápojem podivným
co chutnal po žluči
padají proudem
vím že to znamená
pro mě i pro tebe
že oba stojíme
před prvním soudem
bolest je bez hranic
tupá a těžká

R: Já jsem král z Nemanic
ty se mě neptáš
co bude pozítří
co bude zítra
kdy už nás omrzí
společná jitra

2. Ten večer bez konce
neměl být takový
chtěli jsme jenom
na Měsíc hledět
on nás však zradil
úplněk rumový
že to tak dopadne
měli jsme vědět
bolest je bez hranic
tupá a těžká

R: Já jsem král z Nemanic...

3. Půlnoc je včerejší
slunce už procitá
my jsme však ospalí
a dým nás halí
spánek je milejší
do sítí nechytá
v poledne vstaneme
nevíme s kým
bolest je bez hranic
tupá a těžká

R: Já jsem král z Nemanic...